

बायबलमधील पतनावर एक व्यापक अभ्यास

देवापासून दूर जाण्याची किंवा धर्मत्यागाची संकल्पना पवित्र शास्त्रातील एक मध्यवर्ती विषय आहे. यात जाणीवपूर्वक नकार देणे, हळूहळू दुर्लक्ष करणे किंवा आध्यात्मिक अधःपतन यांद्वारे देवावरील विश्वासापासून दूर जाण्याच्या कृतीचे वर्णन आहे. हा अभ्यास धर्मत्यागाचे सखोल अन्वेषण करतो, ज्यात मूळ भाषेतील संज्ञा, बायबलमधील उदाहरणे, वैशिष्ट्ये, परिणाम आणि पुनरुद्धाराची आशा यांचा समावेश आहे. यात १ करिंथकर ५, मत्तय १५-१६, यहूदा, ११:११; मनुष्यात जाणारे सात आत्मे, ११:११; राज्याचे दाखले, कुत्रा आपल्या ओकलेल्या पदार्थाकडे परत जातो ही म्हण, ढोंगी, खोटे शिक्षक, ख्रिस्तविरोधक आणि इतर वचनांमधील अंतर्दृष्टीचा समावेश आहे. एक विभाग सत्याचा आत्मा (पवित्र आत्मा) आणि चुकीचा आत्मा (सैतानी प्रभाव) यांच्यातील फरक स्पष्ट करतो, तसेच धर्मत्यागाला प्रतिबंध करण्यात किंवा त्याला प्रोत्साहन देण्यात त्यांची भूमिका दाखवतो, ज्यात ख्रिस्तविरोधकांकडून निर्माण होणाऱ्या विशिष्ट धोक्याचाही समावेश आहे. हा अभ्यास यावर जोर देतो की मंडळीत असणे हे देवापासून दूर जाण्यापासून संरक्षणाची हमी देत नाही, आणि केवळ विश्वास समुदायाचे सदस्यत्व किंवा सहभाग टिकून राहण्याची हमी देत नाही हे अधोरेखित करतो. शाश्वत सुरक्षिततेवरील धर्मशास्त्रीय वादविवाद ११:११; योग्य शिकवण आणि येशूच्या शिकवणीचे योग्य पालन ११:११; या चौकटीत मांडला आहे, आणि धर्मत्यागाच्या संदर्भात त्याची प्रासंगिकता केवळ बायबलमधील वचनांचा वापर करून विश्लेषित व समीक्षित केली आहे, ज्यामुळे त्यांच्या संदर्भाशी अचूकता सुनिश्चित होते आणि बाहेरील मते वगळली जातात. सर्व वचनांची अचूकता त्यांच्या बायबलमधील संदर्भात इंग्लिश स्टॅंडर्ड व्हर्जन (११:११) वापरून तपासली आहे.

१. व्याख्या आणि मूळ भाषेतील संज्ञा

धर्मत्याग म्हणजे देवावरील विश्वासापासून जाणीवपूर्वक किंवा हळूहळू दूर जाणे, ज्यामध्ये सक्रिय बंडखोरी आणि निष्क्रिय भरकटणे यांचा समावेश होतो. पवित्र शास्त्राच्या मूळ भाषा त्याचा अर्थ स्पष्ट करतात:

□ हिब्रू (जुना करार):

- मेशुवा (מֵשׁוּבָה): हा शब्द शूव (שׁוּב) या शब्दापासून आला आहे, ज्याचा अर्थ ११:११; वळणे ११:११; असा आहे. याचा अनुवाद ११:११; अधोगती ११:११; किंवा ११:११; धर्मत्याग ११:११; असा होतो. यिर्मया ३:६-१० मध्ये, इस्राएलच्या अविश्वासूपणाचे वर्णन केले आहे: “ती अविश्वासू इस्राएल काय करत होती हे तुम्ही पाहिले आहे का? ती प्रत्येक उंच टेकडीवर व प्रत्येक हिरव्यागार झाडाखाली जाऊन व्यभिचार करत होती. ... तरीही तिची विश्वासघातकी बहीण यहूदा पूर्ण मनाने माझ्याकडे परत आली नाही, तर ढोंग करून आली, असे परमेश्वर म्हणतो” (यिर्मया ३:६, १०). या संदर्भातून असे दिसून येते की इस्राएल आणि यहूदा देवापासून दूर जाऊन मूर्तिपूजेकडे वळले आणि पश्चात्ताप करण्याच्या त्यांच्या आवाहनाकडे दुर्लक्ष केले.

□ ग्रीक (नवा करार):

- ११:११ (अपोस्टोसिया): याचा अर्थ ११:११; पतन ११:११; किंवा ११:११; बंड ११:११; असा होतो. हा शब्द २ थेस्सलनीकाकर २:३ मध्ये आढळतो: “कोणीही तुम्हाला कोणत्याही प्रकारे फसवू नये. कारण तो दिवस येणार नाही, जोपर्यंत प्रथम बंड होत नाही आणि अधर्माचा मनुष्य प्रकट होत नाही” (११:११). याचा संदर्भ शेवटच्या काळातील धर्मत्यागाचा आहे, जिथे अनेक लोक सत्याचा अस्वीकार करतात.
- ११:११ (११:११): याचा अर्थ ११:११; मागे हटणे, निघून जाणे किंवा विश्वासापासून दूर जाणे ११:११; लूक ८:१३ मध्ये वापरला आहे: “आणि जे खडकावर आहेत... ते वचन ऐकल्यावर आनंदाने स्वीकारतात. परंतु ह्यांना मूळ नाही; ते थोडा वेळ विश्वास ठेवतात आणि परीक्षेच्या वेळी विश्वासापासून दूर जातात” (११:११); १ तीमथ ४:१: “काही जण फसव्या आत्म्यांना व भुतांच्या शिकवणींना वाहून घेतल्यामुळे विश्वासापासून दूर जातात” (११:११); आणि इब्री ३:१२: “बंधूनी, सावध राहा, तुमच्यापैकी कोणाच्याही अंतःकरणात दुष्ट, अविश्वासू हृदय असू नये, जे तुम्हाला जिवंत देवापासून दूर नेईल” (११:११).

बायबलमधील संदर्भानुसार, या संज्ञा धर्मत्यागाची व्याख्या अशी करतात की, बंडखोरीद्वारे असो वा दुर्लक्षामुळे, देवापासून दूर वळणे.

२. धर्मत्यागाची बायबलमधील उदाहरणे

पवित्र शास्त्रामध्ये धर्मत्यागाची उदाहरणे असून, त्याद्वारे त्याची कारणे व परिणाम स्पष्ट होतात.

जुन्या करारातील उदाहरणे

- इस्राएलची मूर्तिपूजा: यिर्मया ३:६-१० मध्ये देवाचा करार असूनही मूर्तिपूजा करण्यामधील इस्राएलच्या अविश्वासूपणाचे वर्णन आहे: “ती परत आली नाही. आणि तिची विश्वासघातकी बहीण यहुदाने हे पाहिले” (यिर्मया ३:७). हा संदर्भ पश्चात्ताप करण्याच्या देवाच्या आवाहनाकडे दुर्लक्ष करून, सामूहिक धर्मत्यागाचा एक नमुना दर्शवतो.
- राजा शौल: १ शमुवेल १५:१०-२३ मध्ये, शौल अमालेकी लोकांचा नाश करण्याच्या देवाच्या आज्ञेचे उल्लंघन करतो: “तू परमेश्वराचे वचन नाकारले आहेस, म्हणून त्यानेही तुला राजापदावरून नाकारले आहे” (१ शमुवेल १५:२३). त्याचा गर्व आणि अवज्ञा हे वैयक्तिक धर्मत्यागाचे उदाहरण आहे.
- शमशोन: शास्ते १३-१६ मध्ये, देवाला समर्पित असलेला नाझीर शमशोन, दलीलाशी तडजोड करून आपली शपथ मोडतो: “परमेश्वराने त्याला सोडून दिले होते” (शास्ते १६:२०). त्याच्या या अपयशामुळे त्याचा नाश होतो.
- शलोमोन: १ राजे ११:१-१३ मध्ये परदेशी पत्नींच्या प्रभावामुळे शलोमोन मूर्तिपूजेकडे कसा वळला याचे वर्णन आहे: “त्याचे अंतःकरण आपला देव परमेश्वर याच्याशी पूर्णपणे एकनिष्ठ नव्हते” (१ राजे ११:४). यामुळे देवाचा न्याय होतो आणि राज्याची विभागणी होते.

नवीन करारातील उदाहरणे

- यहुदा इस्कर्योत: मत्तय २६:१४-१६; २७:३-५ मध्ये, यहुदा पैशासाठी येशूचा विश्वासघात करतो: “जर मी त्याला तुमच्या स्वाधीन केले, तर तुम्ही मला काय द्याल?” (मत्तय २६:१५). त्याचा लोभ आणि येशूचा अस्वीकार हे त्याच्या धर्मत्यागाचे द्योतक आहे.
- देमास: २ तीमथ ४:१० मध्ये म्हटले आहे, “देमास या जगाच्या प्रेमात पडून मला सोडून गेला आहे” (□□□). जगावरील त्याच्या प्रेामुळे तो विश्वासाचा त्याग करतो.
- योहान ६:६६ मधील शिष्य: येशूने त्याचे मांस खाण्याविषयी शिकवण दिल्यानंतर, “त्याचे पुष्कळ शिष्य मागे फिरले आणि त्याच्याबरोबर चालणे सोडून दिले” (योहान ६:६६, □□□), यावरून त्यांनी कठीण सत्ये नाकारली हे दिसून येते.
- इब्री पत्रातील इशारे: इब्री ६:४-६ मध्ये इशारा दिला आहे, “जे एकदा ज्ञानप्राप्त झाले आहेत... आणि नंतर देवापासून दूर गेले आहेत, त्यांना पुन्हा पश्चात्तापाकडे आणणे अशक्य आहे, कारण ते देवाच्या पुत्राला पुन्हा एकदा वधस्तंभावर खिळत आहेत” (□□□). इब्री १०:२६-३१ मध्ये पुढे म्हटले आहे, “जर आपण सत्याचे ज्ञान मिळाल्यानंतरही जाणूनबुजून पाप करत राहिलो, तर पापांसाठी कोणताही यज्ञ शिल्लक राहत नाही, तर केवळ न्यायाची एक भयंकर अपेक्षा उरते” (□□□).

ही उदाहरणे मूर्तिपूजा, गर्व, लोभ, ऐहिक वासना किंवा सत्याचा अस्वीकार यांतून उद्भवणारा धर्मत्याग दाखवतात.

३. जे लोक मार्गभ्रष्ट होतात त्यांची वैशिष्ट्ये आणि कारणे

पवित्र शास्त्रामध्ये जे लोक देवापासून दूर जातात त्यांची वैशिष्ट्ये आणि कारणे सांगितली आहेत:

वैशिष्ट्ये

- उथळ विश्वास: लूक ८:१३ मध्ये अशा लोकांचे वर्णन आहे जे “आनंदाने [वचन] स्वीकारतात. परंतु त्यांना मूळ नसते; ते थोडा वेळ विश्वास ठेवतात आणि परीक्षेच्या वेळी दूर होतात” (□□□).
- ढोंगीपणा: मत्तय २३:२७-२८ मध्ये ढोंगी लोकांची तुलना “पांढऱ्या रंगाने रंगवलेल्या कबरींशी केली आहे... ज्या बाहेरून सुंदर दिसतात, पण आतून मेलेल्या लोकांच्या हाडांनी आणि सर्व प्रकारच्या अशुद्धतेने भरलेल्या असतात” (□□□).
- आध्यात्मिक दुर्लक्ष: इब्री २:१ मध्ये असा इशारा दिला आहे, “आपण जे ऐकले आहे त्याकडे अधिक लक्ष दिले पाहिजे, नाहीतर आपण त्यापासून दूर जाऊ” (□□□).
- चिकाटीचा अभाव: मत्तय २४:१०-१२ मध्ये असे भाकीत केले आहे, “पुढचे बरेच जण विश्वासापासून दूर जातील... कारण अधर्म वाढल्यामुळे पुष्कळांचे प्रेम थंड होईल” (□□□).
- ख्रिस्ताचा अस्वीकार: यहुदा १:४ मध्ये “अधर्मी लोक, जे आपल्या देवाच्या कृपेचा विपर्यास करून कामवासनेला लावतात आणि आपला एकुलता एक स्वामी व प्रभू, येशू ख्रिस्त याचा अस्वीकार करतात” असे वर्णन आहे (□□□).

वर्तन

- पश्चात्ताप न केलेले पाप: १ करिंथकर ५:११ मध्ये सूचना दिली आहे, “जो कोणी भाऊ म्हणून ओळखला जातो, पण व्यभिचार किंवा लोभ यांमध्ये दोषी असेल, किंवा मूर्तिपूजक, निंदक, मद्यपी किंवा फसवणूक करणारा असेल, त्याच्याबरोबर संग करू नका” (□□□). पौल पापाची तुलना “खमीराशी” करतो: “थोडेसे खमीर संपूर्ण कणकेला आंबवते” (१ करिंथकर ५:६, □□□), आणि आग्रह करतो, “तुमच्यामधून दुष्ट व्यक्तीला काढून टाका” (१ करिंथकर ५:१३, □□□).
- ढोंगीपणा आणि खोटी शिकवण: मत्तय १५:८ मध्ये म्हटले आहे, “हे लोक ओठांनी माझा सन्मान करतात, पण त्यांचे अंतःकरण माझ्यापासून दूर आहे” (□□□). २ पेत्र २:१-३ मध्ये “खोट्या शिक्षकांविषयी... जे गुप्तपणे विनाशकारी पाखंडे आणतील... आणि आपल्या लोभापायी खोट्या शब्दांनी तुमचा गैरफायदा घेतील” (□□□) असा इशारा दिला आहे.

कारणे

- खोट्या शिकवणी: १ तीमथ ४:१-३ मध्ये असा इशारा दिला आहे, “काही जण फसव्या आत्म्यांना व भुतांच्या शिकवणींना वाहून घेतल्यामुळे विश्वासापासून दूर जातील” (□□□).
- ऐहिक इच्छा: १ योहान २:१५-१७ मध्ये असा इशारा दिला आहे, “जगावर किंवा जगातील वस्तूंवर प्रीती करू नका” (□□□).
- छळ आणि दुःख: इब्री ३:१२ मध्ये “दुष्ट, अविश्वासी हृदयाविषयी चेतावणी दिली आहे, जे तुम्हाला जिवंत देवापासून दूर नेते” (□□□).
- उदासीनता आणि दुर्लक्ष: २ तीमथ ३:१-५ मध्ये “आभासी दिसणारे पण सामर्थ्य नाकारणारे” (□□□) अशा लोकांचे वर्णन आहे.
- सांस्कृतिक आत्मसात करणे: रोमकरांस पत्र १२:२ मध्ये असा आग्रह केला आहे, “या जगाच्या साच्यात स्वतःला बसवू नका” (□□□).

४. सत्याचा आत्मा आणि असत्याचा आत्मा यांतील फरक ओळखणे

धर्मत्याग टाळण्यासाठी, पवित्र शास्त्र सत्याचा आत्मा (पवित्र आत्मा) आणि चुकीचा आत्मा (सैतानी प्रभाव) यांच्यातील भेद ओळखण्यासाठी निकष प्रदान करते, कारण या आत्मिक शक्तीच एखाद्या व्यक्तीचा विश्वासू राहण्यावर किंवा दूर जाण्यावर प्रभाव टाकतात. बायबलमधील मजकूर आणि मूळ ग्रीक भाषेवर आधारित असलेला हा भेद, ख्रिस्तावरील विश्वास आणि चिकाटी यांच्या संदर्भात प्रत्येकाची भूमिका स्पष्ट करतो.

बायबलसंबंधी आधार

- १ योहान ४:१-६: “प्रियजनांनो, प्रत्येक आत्म्यावर विश्वास ठेवू नका, तर ते देवापासून आहेत की नाही हे पारखून पाहा; कारण जगात पुष्कळ खोटे संदेष्टे बाहेर पडले आहेत. यावरून तुम्ही देवाचा आत्मा ओळखता: जो कोणी येशू ख्रिस्त देहधारी होऊन आला आहे असे कबूल करतो, तो देवापासून आहे; आणि जो कोणी येशूला कबूल करत नाही, तो देवापासून नाही. हा ख्रिस्तविरोधकाचा आत्मा आहे... ते जगापासून आहेत... आम्ही देवापासून आहोत. जो देवाला ओळखतो तो आमचे ऐकतो; जो देवापासून नाही तो आमचे ऐकत नाही. यावरून आपण सत्याचा आत्मा आणि असत्याचा आत्मा ओळखतो” (□□□).
- याकोब २:१९: “तुम्ही विश्वास ठेवता की देव एक आहे; तुम्ही चांगले करता. भुतेसुद्धा विश्वास ठेवतात—आणि थरथर कापतात!” (□□□).
- १ करिंथकर १२:३: “देवाच्या आत्म्याने बोलणारा कोणीही कधीही ‘येशू शापित आहे!’ असे म्हणत नाही आणि पवित्र आत्म्याशिवाय कोणीही ‘येशू प्रभु आहे’ असे म्हणू शकत नाही” (□□□).
- योहान १६:१३-१४: “जेव्हा सत्याचा आत्मा येईल, तेव्हा तो तुम्हाला सर्व सत्यात मार्गदर्शन करेल... तो माझा गौरव करील, कारण तो माझे घेऊन तुम्हाला प्रकट करील” (□□□).
- मार्क १:२३-२४: “अशुद्ध आत्मा असलेला एक माणूस... ओरडून म्हणाला, ‘हे नाझरेथच्या येशू, आमचा तुझ्याशी काय संबंध आहे? ... तू कोण आहेस हे मला माहित आहे—देवाचा पवित्र एक’” (□□□). तोमा २ करिंथकर ११:३-४: “जसा सर्पाने आपल्या कपटाने हव्वाला फसवले, तसे तुमची मने ख्रिस्तावरील प्रामाणिक व शुद्ध भक्तीपासून भरकटली जाऊ शकतात. कारण जर कोणी येऊन आम्ही घोषित केलेल्या येशूपेक्षा वेगळ्या येशूची घोषणा केली, किंवा तुम्ही स्वीकारलेल्या आत्म्यापेक्षा वेगळा आत्मा स्वीकारला तर...” (□□□).

मूळ भाषेतील अंतर्दृष्टी

- आत्मा (□□□□□□, □□□□□□): हा शब्द पवित्र आत्मा आणि दुष्ट आत्मे या दोन्हीसाठी वापरला जातो (उदा., “अशुद्ध आत्मा,” □□□□□□ □□□□□□□□□□, □□□□□□ □□□□□□□□□□, मार्क १:२३). हा शब्द पवित्र आत्म्याला सूचित करतो की दुष्ट आत्म्याच्या प्रभावाला, हे संदर्भवरून ठरते.
- सत्याचा आत्मा (□□□□□□ □□□ □□□□□□□□□□, □□□□□□ □□□ □□□□□□□□□□): जॉन १६:१३ आणि १ जॉन ४:६ मध्ये, हे पवित्र आत्म्याचे वर्णन करते, जो सत्याकडे नेतो (□□□□□□□□□□), प्रेषिताच्या शिकवणीशी संरेखित करतो.

- स्पिरिट ऑफ एरर (०००००० ००० ००००००, ०००००० ००० ००००००): १ जॉन ४:६ मध्ये, ००००० म्हणजे ०००००; फसवणूक ००००००; किंवा ००००००; भटकणे ००००००; जे आसुरी प्रभाव दर्शवतात ज्यामुळे खोटेपणा येतो.
- कबुलीजबाब (०००००००००, ०००००००००): ००००००००० वरून, ज्याचा अर्थ सहमत होणे किंवा सार्वजनिकपणे कबूल करणे (१ जॉन ४:२). हे येशूच्या अवताराची मनापासून कबुली देणे (०० ००००० ०००००००००००, “देहात या”).
- विश्वास ठेवणे (००००००००००, ००००००००००): याकोब २:१९ मध्ये, ०#३९; ०००००००००#३९; या शब्दावरून आलेला हा शब्द बौद्धिक संमती दर्शवतो, कारण भुते देवाला ओळखतात पण त्यांच्यामध्ये तारणारा विश्वास नसतो.
- प्रभू (०००००००, ०००००००): १ करिंथकरांस १२:३ मध्ये, येशूला ०००००० म्हणून कबूल करणे म्हणजे पवित्र आत्म्याद्वारे सक्षम केलेल्या त्याच्या दैवी अधिकाराला शरण जाणे होय.
- थरथरणे (०००००००००००, ०००००००००००): याकोब २:१९ मध्ये, भुते उपासनेने नव्हे, तर भीतीने थरथरतात, जे पवित्र आत्म्याच्या आज्ञाधारकतेची प्रेरणा देण्याच्या कार्यापेक्षा वेगळे आहे.

विशेषतेचे निकष

१. येशू ख्रिस्ताची कबुली:

- सत्याचा आत्मा: पवित्र आत्मा येशू प्रभू आहे (०००००००, १ करिंथकर १२:३) आणि तो देहधारी होऊन आला आहे (०० ००००० ००००००००००००, १ योहान ४:२) याची खरी कबुली देण्यास सक्षम करतो. ही कबुली तारणारा विश्वास आणि शरणागती दर्शवते, आणि विश्वासणाऱ्यांना ख्रिस्तामध्ये स्थिर करून धर्मत्याग टाळते (योहान १५:४-५).
- चुकीचा आत्मा: भुते येशूची ओळख (उदा., “देवाचा पवित्र एक,” मार्क १:२४) ओळखतात, परंतु त्याला प्रभू म्हणून कबूल करत नाहीत. त्यांचा “विश्वास” (पिस्तेउओ, याकोब २:१९) हा बौद्धिक असतो, जो श्रद्धेने नव्हे, तर भीतीने (फ्रिसोसिन) दर्शविला जातो, आणि तो बंडखोरी व धर्मत्यागाकडे नेतो (१ तीमथ ४:१).

२. प्रेषितांच्या सत्याशी सुसंगतता:

- सत्याचा आत्मा: विश्वासणाऱ्यांना सत्याकडे (०००००००००) मार्गदर्शन करतो, प्रेषितांच्या शिकवणीची पुष्टी करतो (१ योहान ४:६; योहान १६:१३). यामुळे चिकाटी वाढते आणि धर्मत्यागाकडे नेणाऱ्या खोट्या शिकवणीचा प्रतिकार होतो (२ थेस्सलनीकाकर २:३).
- चुकीचा आत्मा: “कपटी आत्मे व भुतांची शिकवण” (१ तीमथ ४:१) किंवा “वेगळा येशू” (०००००० ०००००००, २ करिंथ ११:४) यांचा प्रचार करतो, ज्यामुळे फसवणूक आणि देवापासून दूर जाणे घडते.

३. प्रभावाचे फळ:

- सत्याचा आत्मा: आत्मिक फळे (प्रीती, आनंद, शांती, गलतीकरांस पत्र ५:२२-२३) आणि चांगली कृत्ये (याकोब २:१७) निर्माण करतो, विश्वासात टिकून राहण्यास प्रोत्साहन देतो.
- चुकीचा आत्मा: फसवणूक, भीती आणि पापाची प्रेरणा देतो, जसे खोट्या शिक्षकांमध्ये (२ पेत्र २:१-३) आणि धर्मत्यागी लोकांमध्ये (यहूदा १:४) दिसून येते, ज्यामुळे वाईट परिस्थिती निर्माण होते (लूक ११:२६).

४. ईश्वराच्या अधिकाराला प्रतिसाद:

- सत्याचा आत्मा: येशूच्या अधीनतेचे सामर्थ्य देतो, विश्वासणाऱ्यांना त्याच्यामध्ये “स्थिर” राहण्यास (योहान १५:४) सक्षम करतो आणि धर्मत्याग टाळतो.
- चुकीचा आत्मा: बंडखोरीला चालना देतो, कारण दुष्टात्मे येशूचा विरोध करतात (मार्क १:२४) आणि इतरांना त्याचा इन्कार करण्यास प्रवृत्त करतात (यहूदा १:४), ज्यामुळे धर्मत्याग होतो.

धर्मत्यागाशी संबंध

सत्याचा आत्मा विश्वासणाऱ्यांना येशूला कबूल करण्यास, सत्याशी एकरूप होण्यास, ईश्वरी फळ देण्यास आणि देवाच्या अधिकाराला अधीन होण्यास मार्गदर्शन करून धर्मत्याग टाळतो, जसे योहान १५:४-६ आणि इब्री ३:१४ मध्ये दिसून येते. याउलट, चुकीचा आत्मा उथळ विश्वास (लूक ८:१३), खोट्या शिकवणी (१ तीमथ ४:१) आणि बंडखोरी (२ थेस्सलनीकाकर २:३) यांना प्रोत्साहन देऊन धर्मत्यागाला चालना देतो, जसे यहूदा (मत्तय २६:१४-१६) आणि देमास (२ तीमथ ४:१०) यांच्या उदाहरणांवरून दिसून येते. फसवणूक टाळण्यासाठी आणि विश्वासू राहण्यासाठी आत्म्यांची परीक्षा घेणे (१ योहान ४:१) अत्यंत महत्त्वाचे आहे.

ख्रिस्तविरोधकांवरील प्रवचन

पवित्र शास्त्र ख्रिस्तविरोधकांकडून निर्माण होणाऱ्या विशिष्ट धोक्याविषयी चेतावणी देते—हे असे लोक आहेत जे येशू ख्रिस्त देहधारी होऊन आला हे नाकारतात आणि त्याद्वारे त्याच्या अवताराच्या मूळ सत्याला विरोध करतात. १ योहान २:१८-१९ आणि ४:१-६ मध्ये वर्णन

केल्याप्रमाणे, ख्रिस्तविरोधक ते आहेत जे एकेकाळी ख्रिस्ती समुदायाचा भाग होते, परंतु विश्वासापासून दूर गेले आहेत, आणि यावरून हे दिसून येते की ते खऱ्या अर्थाने कधीच त्या समुदायाचे नव्हते. येशूच्या अवताराचा त्यांचा नकार हे ख्रिस्तविरोधकाच्या आत्म्याचे एक प्रमुख वैशिष्ट्य आहे, जो सत्याच्या आत्म्याच्या पूर्णपणे विरुद्ध आहे. योहान यावर जोर देतो, “जो कोणी आत्मा येशूला कबूल करत नाही, तो देवापासून नाही. हाच ख्रिस्तविरोधकाचा आत्मा आहे” (१ योहान ४:३). हे फसवणारे खोट्या शिकवणीचा प्रसार करतात ज्यामुळे इतर लोक मार्गभ्रष्ट होतात, म्हणून विश्वासणाऱ्यांसाठी आत्म्याची परीक्षा घेणे आणि प्रेषितांच्या सत्याला घट्ट धरून राहणे आवश्यक आहे (२ योहान १:७: “कारण जगात पुष्कळ फसवणारे बाहेर पडले आहेत, जे देहधारी येशू ख्रिस्ताच्या आगमनाची कबुली देत नाहीत. असा माणूस फसवणारा व ख्रिस्तविरोधक आहे.”

मंडळीमध्ये ख्रिस्तविरोधकांचे अस्तित्व हे वास्तव अधोरेखित करते की, जे विश्वास समुदायाचा भाग असल्याचे भासतात त्यांच्यामध्येही धर्मत्याग होऊ शकतो. १ योहान २:१९ मध्ये म्हटल्याप्रमाणे, “ते आमच्यातून बाहेर गेले, पण ते आमचे नव्हते; कारण जर ते आमचे असते, तर ते आमच्याबरोबर राहिले असते.” यावरून हे स्पष्ट होते की, केवळ सदस्यत्व किंवा सहभाग टिकून राहण्याची हमी देत नाही; केवळ खरा विश्वास, जो येशूला प्रभु म्हणून स्वीकारण्याने आणि सत्याच्या आत्म्याशी एकरूप होण्याने ओळखला जातो, तोच दृढता सुनिश्चित करतो.

शिवाय, ख्रिस्तविरोधकांचा उदय हे शेवटच्या दिवसांचे चिन्ह आहे: “मुलांनो, ही शेवटची घटिका आहे, आणि जसे तुम्ही ऐकले आहे की ख्रिस्तविरोधक येत आहे, तसेच आता पुष्कळ ख्रिस्तविरोधक आले आहेत. म्हणून आपण जाणतो की ही शेवटची घटिका आहे” (१ योहान २:१८). हा अंतिम काळाचा संदर्भ विश्वासणाऱ्यांना सावध राहण्यास, सत्यामध्ये स्वतःला दृढ करण्यास आणि फसवणूक ओळखण्यासाठी व तिचा प्रतिकार करण्यासाठी पवित्र आत्म्यावर अवलंबून राहण्यास प्रवृत्त करतो. योहान खात्री देतो, “तुम्ही त्यांच्यावर विजय मिळवला आहे, कारण जो तुमच्यामध्ये आहे तो जगात असलेल्यापेक्षा श्रेष्ठ आहे” (१ योहान ४:४), यातून विश्वासणाऱ्यांना धर्मत्यागापासून वाचवण्याच्या आत्म्याच्या सामर्थ्यावर जोर दिला जातो.

५. चर्चमध्ये असण्याने पतन टळत नाही.

पवित्र शास्त्र यावर जोर देते की, केवळ सदस्यत्व, उपस्थिती किंवा सहभागाद्वारे मंडळीचा भाग असण्याने धर्मत्यागापासून मुक्तीची हमी मिळत नाही. केवळ विश्वास समुदायाशी संबंध ठेवल्याने टिकून राहण्याची खात्री मिळत नाही, कारण पश्चात्ताप न केलेले पाप, ढोंगीपणा किंवा ख्रिस्तामध्ये टिकून राहण्यात अपयश आल्यामुळे, अनेकदा चुकीच्या आत्म्याच्या प्रभावाखाली व्यक्ती धर्मापासून दूर जाऊ शकतात. प्रमुख वचने हे स्पष्ट करतात:

- १ योहान २:१९: “ते आमच्यातून बाहेर गेले, पण ते आमच्यापैकी नव्हते; कारण जर ते आमच्यापैकी असते, तर ते आमच्याबरोबर राहिले असते. पण ते बाहेर गेले, यासाठी की हे स्पष्ट व्हावे की ते सर्व आमच्यापैकी नाहीत” (□□□). या संदर्भात, योहान त्या लोकांना संबोधित करतो जे मंडळीचा भाग होते पण सोडून गेले, आणि हे उघड करतो की त्यांचे निघून जाणे हे दर्शवते की ते खऱ्या अर्थाने मंडळीचे नव्हते. यावरून हे सूचित होते की, मंडळीतील सहभाग म्हणजे सत्याच्या आत्म्याने मार्गदर्शन केलेला खरा विश्वास नव्हे.
- यहूदा १:४: “काही लोक नकळतपणे आत शिरले आहेत... ते अधर्मी लोक आहेत, जे आपल्या देवाच्या कृपेचा विपर्यास करून व्यभिचाराला लावतात आणि आपला एकुलता एक स्वामी व प्रभु, येशू ख्रिस्त, याचा इन्कार करतात” (□□□). चुकीच्या आत्म्याने प्रभावित झालेले हे धर्मभ्रष्ट लोक मंडळीमध्ये असूनही दूर गेले, यावरून हे दिसून येते की मंडळीचे सदस्यत्व धर्मभ्रष्टता टाळत नाही.
- १ करिंथकर ५:१-२: “तुमच्यामध्ये व्यभिचार आहे असे वृत्त आहे... आणि तुम्ही गर्विष्ठ आहात! तुम्ही शोक करायला नको का?” (□□□). करिंथच्या मंडळीमध्ये पश्चात्ताप न केलेल्या पापाच्या उपस्थितीला समाजाने आळा न घातल्यामुळे, इतरांना धर्मत्यागाकडे नेण्याचा धोका आहे, कारण चुकीचा आत्मा पापाला प्रोत्साहन देतो (१ तीमथ ४:१).
- मत्तय १३:२४-३०, ३६-४३ (गहू आणि निंदणाचा दृष्टांत): येशू वर्णन करतात की कापणीपर्यंत राज्यात गहू (सत्य आत्म्याच्या मार्गदर्शानुसार चालणारे खरे विश्वासणारे) आणि निंदण (चुकीच्या आत्म्याच्या प्रभावाखाली असलेले खोटे विश्वासणारे) एकत्र वाढतात, आणि कापणीच्या वेळी निंदणाचा न्याय केला जातो: “मनुष्यपुत्र आपले देवदूत पाठवील, आणि ते त्याच्या राज्यातून पापाची सर्व कारणे व सर्व नियम मोडणाऱ्यांना काढून टाकतील” (मत्तय १३:४१). मंडळीमध्ये असलेले निंदण गळून पडते, जे हे दर्शवते की सदस्यत्व तारणाची हमी देत नाही.
- इब्री १०:२५-२६: “काहींच्या सवयीप्रमाणे एकत्र जमण्याची उपेक्षा करू नका, तर एकमेकांना प्रोत्साहन द्या... कारण सत्याचे ज्ञान मिळाल्यानंतरही जर आपण जाणूनबुजून पाप करत राहिलो, तर पापांसाठी यज्ञ शिल्लक राहत नाही” (□□□). जे मंडळीत एकत्र येतात, तेसुद्धा प्रोत्साहन आणि चिकाटीकडे दुर्लक्ष केल्यास, विशेषतः चुकीच्या आत्म्याच्या प्रभावाखाली असताना, जाणूनबुजून केलेल्या पापामुळे दूर जाऊ शकतात.

ख्रिस्तविरोधकांचे उदाहरण हा मुद्दा अधिक स्पष्ट करते. १ योहान २:१९ मध्ये सूचित केल्याप्रमाणे, ख्रिस्तविरोधक एकेकाळी मंडळीचा भाग होते, परंतु त्यांनी ती सोडली, यावरून हे दिसून येते की ते खऱ्या अर्थाने विश्वासणारे नव्हते. त्यांचे निघून जाणे हे उघड करते की केवळ मंडळीतील सहभाग धर्मत्याग रोखत नाही; उलट, ख्रिस्ताची खरी कबुली आणि सत्यामध्ये टिकून राहणे हेच खऱ्या विश्वासणाऱ्यांना इतरांपासून वेगळे करते. जर सत्याच्या आत्म्याने त्याचा प्रतिकार केला नाही, तर ख्रिस्तविरोधकाचा आत्मा मंडळीमध्ये शिरकाव करू शकतो, ज्यामुळे फसवणूक आणि विश्वासत्याग होऊ शकतो.

६. □□□□□;माणसात जाणारे सात आत्मे□□□□□;

लूक ११:२४-२६ आणि मत्तय १२:४३-४५ मधील येशूची शिकवण अपूर्ण पश्चात्तापाचा धोका स्पष्ट करते:

- जेव्हा अशुद्ध आत्मा मनुष्यामधून बाहेर पडतो... तेव्हा त्याला घर झाडलेले व व्यवस्थित लावलेले आढळते. मग तो जाऊन स्वतःपेक्षा अधिक दुष्ट असे सात दुसरे आत्मे घेऊन येतो... आणि त्या मनुष्याची शेवटची अवस्था पहिल्या अवस्थेपेक्षा अधिक वाईट होते." (लूक ११:२४-२६)

संदर्भात (लूक ११:१४-२८), हे येशूच्या आध्यात्मिक युद्धाविषयी आणि त्याच्याप्रती असलेल्या निष्ठेविषयीच्या शिकवणीनंतर येते. त्यात असा इशारा दिला आहे:

- अपूर्ण पश्चात्ताप: आपले जीवन सत्याच्या आत्म्याने न भरता केवळ पापांचे क्षालन केल्यास, आपण चुकीच्या आत्म्याला आणि दुष्ट शक्तींच्या प्रभावाला बळी पडतो.
- बिघडलेली स्थिती: चुकीच्या आत्म्याच्या प्रेरणेने पापात पुन्हा पडल्यामुळे परिस्थिती अधिक बिघडते आणि धर्मत्यागाचे परिणाम अधिक तीव्र होतात.
- धर्मत्यागाशी संबंध: हे दृष्टांत सत्य प्राप्त केल्यानंतर पापाकडे परत फिरण्याचा आणि चुकीच्या आत्म्याशी संरेखित होण्याचा धोका दर्शवितो (१ योहान ४:६).

हे २ पेत्र २:२०-२२ शी जुळते, नीतिसूत्रे २६:११ चा हवाला देत: "जसा कुत्रा आपल्या ओकलेल्या गोष्टीकडे परत येतो, तसा मूर्ख आपली मूर्खता पुन्हा पुन्हा करतो" (□□□), असा इशारा देत की "त्यांची शेवटची स्थिती पहिल्यापेक्षा वाईट झाली आहे" (२ पेत्र २:२०, □□□).

७. यहूदाच्या पुस्तकातून मिळणारे बोध

यहूदा चुकीच्या आत्म्याच्या प्रभावाखाली असलेल्या धर्मत्यागी लोकांविषयी इशारा देतो:

- काही लोक नकळतपणे शिरले आहेत... अधर्मी लोक, जे आपल्या देवाच्या कृपेचा विपर्यास करून व्यभिचाराला लावतात आणि आपला एकमेव स्वामी व प्रभू, येशू ख्रिस्त याचा इन्कार करतात. (यहूदा १:४)

त्यांची वैशिष्ट्ये खालीलप्रमाणे आहेत:

- तुमच्या प्रेमभोजनांच्या वेळी लपलेले खडक... पाणी नसलेले ढग... शरद ऋतूच्या अखेरीस निष्फळ ठरलेली, दोनदा मेलेली, मुळासकट उपटलेली झाडे; समुद्राच्या उधाणलेल्या लाटा... भटकणारे तारे, ज्यांच्यासाठी पूर्ण अंधकाराची उदासी कायमची राखून ठेवली आहे. (यहूदा १:१२-१३)

यहूदा आग्रह करतो: "तुम्ही आपल्या परम पवित्र विश्वासात स्वतःला बळकट करा... स्वतःला देवाच्या प्रीतीत टिकवून ठेवा" (यहूदा १:२०-२१), आणि जे डगमगतात त्यांच्यावर दया करा (यहूदा १:२२-२३), धर्मत्याग टाळण्यासाठी सत्याच्या आत्म्यावर अवलंबून राहण्यावर तो जोर देतो.

८. १ करिंथकर ५ आणि मत्तय १५-१६ मधून मिळणारे बोध

- १ करिंथकर ५: पौल करिंथकर मंडळीतील लैंगिक अनैतिकतेचा उल्लेख करतो आणि पश्चात्ताप न करणाऱ्या पापी व्यक्तीला काढून टाकण्याचा आग्रह करतो: "तुमच्यामधून दुष्ट व्यक्तीला काढून टाका" (१ करिंथकर ५:१३). तो भ्रष्ट करणाऱ्या पापांची यादी देतो: "लैंगिक अनैतिकता किंवा लोभी, किंवा मूर्तिपूजक, निंदक, मद्यपी किंवा फसवणूक करणारा" (१ करिंथकर ५:११). पौल पापाची तुलना "खमीराशी" करतो: "थोडेसे खमीर संपूर्ण कणकेला आंबवते" (१ करिंथकर ५:६). या संदर्भात, चुकीच्या आत्म्याने (१ तीमथ ४:१) प्रभावित झालेली ही पापे, जर हाताळली नाहीत तर समाजाला धर्मत्यागाकडे नेण्याचा धोका निर्माण करतात, कारण ती सत्याच्या आत्म्याच्या पवित्रतेच्या आवाहनाच्या (इफिसकर ४:३०) विरुद्ध आहेत.

- मत्तय १५-१६: येशू ढोंगीपणा आणि खोट्या शिकवणीबद्दल बोलतो, जे चुकीच्या आत्म्याशी सुसंगत आहेत आणि धर्मत्यागास कारणीभूत ठरतात:

- ढोंगीपणा: मत्तय १५:७-९ मध्ये, येशू यशयाचे वचन उद्धृत करून परुश्यांचा निषेध करतो: "हे लोक आपल्या ओठांनी माझा सन्मान करतात, पण त्यांचे अंतःकरण माझ्यापासून दूर आहे; ते व्यर्थ माझी उपासना करतात, मनुष्यांच्या आज्ञांना सिद्धांत म्हणून शिकवतात" (□□□). संदर्भात (मत्तय १५:१-२०), त्यांची बाह्य निष्ठा चुकीच्या आत्म्याने प्रभावित झालेल्या अंतःकरणाला लपवते, ज्यामुळे धर्मत्यागाचा धोका निर्माण होतो.

- खोटे शिक्षक: मत्तय १५:१३-१४ मध्ये म्हटले आहे, “माझ्या स्वर्गीय पित्याने जे रोप लावले नाही, ते उपटून टाकले जाईल. त्यांना सोडून द्या; ते आंधळे वाटाडे आहेत. आणि जर आंधळा आंधळ्याला मार्ग दाखवेल, तर दोघेही खड्ड्यात पडतील” (□□□). खोटे शिक्षक, चुकीच्या विचारांच्या आत्म्याने प्रेरित होऊन, फसवणुकीला प्रोत्साहन देतात, ज्यामुळे धर्मत्याग होतो (२ करिंथकर ११:४).
- खऱ्या शिष्यत्वाचे आवाहन: मत्तय १६:२४-२६ मध्ये येशू शिकवतात, “जर कोणी माझ्यामागे येऊ इच्छितो, तर त्याने स्वतःचा त्याग करावा, आपला वधस्तंभ उचलावा आणि माझ्यामागे यावे. कारण जो कोणी आपले जीवन वाचवू पाहतो, तो ते गमावेल; पण जो कोणी माझ्यासाठी आपले जीवन गमावतो, तो ते मिळवेल” (□□□). सत्याच्या आत्म्याने सामर्थ्य दिलेले आज्ञापालनाचे हे आवाहन, चुकीच्या आत्म्याच्या प्रभावाचा प्रतिकार करते.

९. राज्याचे दाखले आणि त्यांचे महत्त्व

येशूचे दाखले, अनेकदा चुकीच्या आत्म्यामुळे होणाऱ्या पतनाचे परिणाम अधोरेखित करतात:

- पेरणाऱ्याचा दृष्टांत (मत्तय १३:१-२३): सत्याच्या आत्म्याच्या मार्गदर्शनाअभावी, खडकाळ जमिनीवरील बी संकटांच्या वेळी गळून पडते (मत्तय १३:२०-२१).
- गहू आणि निंदणाचा दृष्टांत (मत्तय १३:२४-३०, ३६-४३): चुकीच्या आत्म्याने प्रभावित झालेल्या खोट्या विश्वासणाऱ्यांचा न्याय केला जातो.
- दहा कुमारांचे दृष्टांत (मत्तय २५:१-१३): पवित्र आत्म्याच्या उपस्थितीअभावी, तयारी नसलेल्या कुमारांना वगळले जाते.
- तालांतांचा दृष्टांत (मत्तय २५:१४-३०): अविश्वासू सेवक आत्म्याच्या सामर्थ्याला नाकारतो, म्हणून त्याला बाहेर काढले जाते.

१०. जे राज्यात प्रवेश करणार नाहीत

पवित्र शास्त्र त्या लोकांना ओळखते ज्यांना अनेकदा चुकीच्या आत्म्याच्या प्रभावामुळे वगळले जाते:

- प्रकटीकरण २१:८: “भिन्ने, अविश्वासू, घृणास्पद, तसेच खून करणारे, व्यभिचारी, जादुगार, मूर्तिपूजक आणि सर्व खोटाऱे, यांचा वाटा अग्नी व गंधकाने जळणाऱ्या सरोवरात असेल” (□□□).
- मत्तय ७:२१-२३: “जो कोणी मला ‘प्रभू, प्रभू’ म्हणतो, तो प्रत्येकजण स्वर्गाच्या राज्यात प्रवेश करणार नाही, तर जो माझ्या पित्याची इच्छा पूर्ण करतो, तोच प्रवेश करील” (□□□).
- १ करिंथकर ६:९-१०: “व्यभिचारी, मूर्तिपूजक, व्यभिचारी, समलैंगिकता आचरणारे पुरुष, चोर, लोभी, मद्यपी, निंदक आणि फसवणूक करणारे यांपैकी कोणालाही देवाच्या राज्याचा वारसा मिळणार नाही” (□□□).
- गलतीकरांस पत्र ५:१९-२१: “आता देहिक वासनांची कृत्ये उघड आहेत: व्यभिचार, अशुद्धता, कामुकता, मूर्तिपूजा, जादूटोणा, वैर, कलह, मत्सर, क्रोध, स्पर्धा, मतभेद, फूट, द्वेष, मद्यपान, व्यभिचाराच्या मेजवान्या आणि यांसारख्या गोष्टी. मी तुम्हाला पुन्हा एकदा इशारा देतो की, जे अशी कृत्ये करतात त्यांना देवाच्या राज्याचा वारसा मिळणार नाही” (□□□).

११. शाश्वत सुरक्षेवरील धर्मशास्त्रीय वादविवाद: विश्लेषण आणि समीक्षा

सार्वकालिक सुरक्षिततेवरील वादविवाद—म्हणजे, खरे विश्वासणारे आपले तारण गमावू शकत नाहीत हा सिद्धांत—धर्मत्यागाविरुद्धच्या इशान्यांशी सुसंगत राहण्यासाठी, योग्य शिकवण आणि येशूच्या शिकवणीचे योग्य पालन करण्याच्या संदर्भात समजून घेतला पाहिजे. त्याचा चुकीचा वापर केल्यास आत्मसंतुष्टता वाढू शकते, ज्यामुळे हे इशारे निष्प्रभ ठरतील. हे विश्लेषण योहान १०:२७-२९ मधील “येशूची वाणी ऐकणारी मेंढरे” या संदर्भाचे स्पष्टीकरण देते, सक्रिय आज्ञापालनावर जोर देते, आणि धर्मत्यागाच्या इशान्यांशी असलेल्या वरवरच्या विसंगती दूर करण्यासाठी केवळ संदर्भासहित सत्यापित केलेल्या शास्त्रवचनांचा वापर करते.

आढावा

- व्याख्या आणि वचन: सार्वकालिक सुरक्षितता हे सांगते की जे खऱ्या अर्थाने तारण पावलेले आहेत, त्यांचे रक्षण देवाच्या सामर्थ्याने केले जाते. योहान १०:२७-२९ मध्ये म्हटले आहे, “माझी मेंढरे माझा आवाज ऐकतात, आणि मी त्यांना ओळखतो, आणि ती माझ्यामागे येतात. मी त्यांना सार्वकालिक जीवन देतो, आणि त्यांचा कधीही नाश होणार नाही, आणि कोणीही त्यांना माझ्या हातातून हिसकावून घेणार नाही. माझा पिता, ज्याने त्यांना मला दिले आहे, तो सर्वांपेक्षा महान आहे, आणि कोणीही त्यांना पित्याच्या हातातून हिसकावून घेण्यास समर्थ नाही” (□□□). रोमकरांस पत्र ८:३८-३९ मध्ये पुढे म्हटले आहे, “मरण किंवा जीवन... आपल्याला देवाच्या प्रीतीपासून

वेगळे करू शकणार नाही” (□□□). फिलिपूकरांस पत्र १:६ मध्ये खानी दिली आहे, “ज्याने तुमच्यामध्ये चांगले कार्य सुरू केले आहे, तो ते पूर्ण करील” (□□□).

□ योहान १०:२७-२९ चा संदर्भ: योहान १०:१-३० मध्ये, येशू आपल्या खऱ्या मेंढरांची तुलना त्याला नाकारणाऱ्यांशी (उदा., परुशी) करतो. ज्या “मेंढरांना” सार्वकालिक सुरक्षा मिळते, ती अशी आहेत की:

- त्याचा आवाज ऐका: ग्रीक शब्द □□□□□ (□□□□□) चा अर्थ आज्ञा पाळण्याच्या हेतूने लक्षपूर्वक ऐकणे असा होतो, जसे योहान ८:४७ (“जो देवाचा आहे तो देवाचे शब्द ऐकतो,” □□□) आणि योहान १४:२३ (“जो कोणी माझ्यावर प्रीती करतो, तो माझे वचन पाळील,” □□□) मध्ये दिसून येते.
- त्याचे अनुसरण करा: ग्रीक शब्द □□□□□□□□□□ (□□□□□□□□□□) याचा अर्थ सक्रिय, सतत आज्ञापालन असा होतो, जसे मत्तय १६:२४ मध्ये म्हटले आहे (“जर कोणी माझ्यामागे येऊ इच्छितो, तर त्याने स्वतःचा त्याग करावा, आपला वधस्तंभ उचलून घ्यावा आणि माझ्यामागे यावे.”). अशाप्रकारे, जे सत्याच्या आत्म्याच्या मार्गदर्शनाखाली, खऱ्या विश्वासाला अनुरूप फळ (मत्तय ७:१६-२०) देत, सक्रियपणे येशूचे ऐकतात आणि त्याची आज्ञा पाळतात, त्यांना सार्वकालिक सुरक्षा लागू होते.

□ विरोधी इशारे: इब्री ६:४-६ मध्ये इशारा दिला आहे, “जे एकदा प्रकाशित झाले होते... आणि नंतर देवापासून दूर गेले, त्यांना पुन्हा पश्चात्तापाकडे आणणे अशक्य आहे” (□□□). इब्री १०:२६-३१ मध्ये म्हटले आहे, “जर आपण जाणूनबुजून पाप करत राहिलो... तर पापांसाठी कोणताही यज्ञ शिल्लक राहत नाही” (□□□). यावरून असे सूचित होते की देवापासून दूर जाणे शक्य आहे, ज्यामुळे एक स्पष्ट तणाव निर्माण होतो, ज्याचा अनेकदा चुकीच्या विचारांच्या आत्म्याद्वारे गैरफायदा घेतला जातो.

तणाव सोडवणे

योहान १०:२७-२९ मधील सार्वकालिक सुरक्षिततेचे वचन येशूच्या खऱ्या मेंढरांना लागू होते—म्हणजे जे सत्याच्या आत्म्याच्या सामर्थ्याने, निरंतर विश्वास व आज्ञाधारकतेद्वारे त्याचे ऐकतात आणि त्याचे अनुसरण करतात. धर्मत्यागाच्या चेतावण्या अशा लोकांसाठी आहेत जे ख्रिस्तामध्ये टिकून राहण्यात अयशस्वी होतात, आणि हे प्रकट करतात की ते खऱ्या अर्थाने त्याची मेंढरे नव्हते, तर अनेकदा चुकीच्या आत्म्याच्या प्रभावाखाली होते. मुख्य मुद्दे:

- खरे विश्वासणारे टिकून राहतात: योहान १५:४-६ शिकवते, “तू माझ्यात राहा आणि मी तुझ्यात राहीन... जो कोणी माझ्यात राहत नाही, त्याला फांदीप्रमाणे टाकून दिले जाते व ती सुकते” (□□□). टिकून राहण्यासाठी आज्ञाधारकतेची आवश्यकता असते, जे योहान १०:२७ मधील “अनुसरण करण्या”शी जुळते. इब्री ३:१४ पुढे सांगते, “जर आपण आपला मूळ विश्वास शेवटपर्यंत दृढ ठेवला, तर आपण ख्रिस्तामध्ये सहभागी होतो” (□□□). खरी मेंढरे चिकाटी दाखवतात आणि देवाचा आत्मा त्यांच्यावर शिक्कामोर्तब करतो (इफिसकरांस १:१३-१४).
- धर्मत्यागी खरी मेंढरे नव्हती: १ योहान २:१९ मध्ये म्हटले आहे, “ते आमच्यातून बाहेर गेले, पण ते आमचे नव्हते; कारण जर ते आमचे असते, तर ते आमच्याबरोबर राहिले असते”. यहूदा (मत्तय २६:१४-१६), देमास (२ तीमथ ४:१०), आणि योहान ६:६६ मधील शिष्य यांसारखी उदाहरणे दाखवतात की, जे लोक देवापासून दूर जातात, ते येशूचे ऐकण्यात आणि त्याचे अनुसरण करण्यात टिकून राहिले नाहीत. यावरून असे दिसून येते की, ते खऱ्या अर्थाने त्याची मेंढरे नव्हते, आणि अनेकदा चुकीच्या आत्म्याने प्रभावित झाले होते.
- इशारे विश्वासूपणासाठी आग्रह करतात: इब्रीकरांस पत्र ६:४-६, १०:२६-३१, आणि २ पेत्र २:२०-२२ (नीतिसूत्रे २६:११ चा संदर्भ देत) उथळ विश्वास, पश्चात्ताप न केलेले पाप किंवा पुन्हा अधोगतीकडे जाण्याविरुद्ध इशारा देतात (उदा. लूक ११:२४-२६ मधील “सात आत्मे”). हे विश्वासणाऱ्यांना आत्मसंतुष्टता टाळण्याचा आग्रह करतात, जसे १ करिंथकरांस पत्र १०:१२ मध्ये दिसते: “जो कोणी आपण स्थिर आहोत असे समजतो, त्याने पडू नये म्हणून सावध राहावे” (□□□), आणि सत्याच्या आत्म्यावर अवलंबून राहावे.

गैरवापराची टीका

उथळ किंवा खोटा विश्वास असलेल्या (उदा., लूक ८:१३; यहूदा १:४) आणि चुकीच्या आत्म्याने प्रभावित झालेल्यांवर सार्वकालिक सुरक्षिततेचा चुकीचा अर्थ लावल्यास, आत्मसंतुष्टता वाढण्याचा आणि धर्मत्यागाविरुद्धच्या इशाऱ्यांना कमी लेखण्याचा धोका असतो. जे सुरक्षिततेचा दावा करतात पण पश्चात्ताप न करता पापात (१ करिंथकर ५:११) किंवा ढोंगीपणात (मत्तय १५:८) जगतात, ते योहान १०:२७ चे निकष पूर्ण करत नाहीत—ते येशूचे ऐकत नाहीत आणि त्याचे अनुसरण करत नाहीत. रोमकर ६:१-२ याच्या विरुद्ध म्हणते, “कृपा विपुल व्हावी म्हणून आपण पापात राहावे काय? मुळीच नाही!” (□□□). योग्य शिकवण यावर जोर देते की सार्वकालिक सुरक्षितता त्यांच्यासाठी आहे जे ख्रिस्तामध्ये राहतात, फळ देतात (मत्तय ७:१६-२०), आणि सत्याच्या आत्म्याच्या मार्गदर्शनाखाली येशूच्या आज्ञापालनाच्या आवाहनाशी (मत्तय १६:२४; तीत २:११-१२) सुसंगत आहेत.

१२. आशा आणि पुनरुज्जीवन

पवित्र शास्त्र आशा देते:

- देवाची इच्छा: १ तीमथ २:४: देवाची इच्छा आहे की सर्व लोकांचे तारण व्हावे. २ पेत्र ३:९: देवाची इच्छा नाही की कोणीही नाश पावावे.

- पुनर्स्थापना: लूक १५:११-३२ (उधळ्या पुत्र): पुत्राचे परत येणे हे देवाची पुनर्स्थापना करण्याची इच्छा दर्शवते. योहान २१:१५-१९ (पेत्र): पेत्राने नकार दिल्यानंतर येशू त्याची पुनर्स्थापना करतो. २ करिंथकर २:५-११ (करिंथकर पापी): पश्चात्ताप करणाऱ्या पापी व्यक्तीची पुनर्स्थापना करण्यासाठी पौल क्षमा करण्याचा आग्रह करतो.
- चिकाटी: योहान १५:४-६: ख्रिस्तामध्ये स्थिर राहिल्याने फलदायीता सुनिश्चित होते. इब्री ३:१३: “तुम्ही दररोज एकमेकांना प्रोत्साहन द्या... म्हणजे पापाच्या फसवणुकीमुळे तुमच्यापैकी कोणीही कठोर होऊ नये.” यहूदा १:२०-२३: विश्वास वाढवणे आणि दया दाखवणे हे सत्याच्या आत्म्याद्वारे विश्वासणाऱ्यांना टिकून राहण्यास मदत करते.

१३. अतिरिक्त अंतर्दृष्टी

- शेवटच्या दिवसांतील धर्मत्याग: २ थेस्सलनीकाकर २:३ मध्ये प्रभूच्या दिवसापूर्वी, चुकीच्या आत्म्याच्या प्रभावाखाली होणाऱ्या व्यापक धर्मत्यागाविषयी इशारा दिला आहे.
- खोटे शिक्षक: २ पेत्र २:१-३ आणि यहूदा १:४ हे चुकीच्या आत्म्याद्वारे इतरांना मार्गभ्रष्ट करण्यातील त्यांची भूमिका स्पष्ट करतात.
- मंडळीतील शिस्त: मत्तय १८:१५-१७ मध्ये पापाचा सामना करण्यासाठी आणि मंडळीची पवित्रता जपण्यासाठीच्या उपाययोजना सांगितल्या आहेत.
- ऐतिहासिक संदर्भ: यहूदीवादी (गलतीकरांस पत्र १:६-९) आणि ज्ञानवाद (१ योहान २:१८-१९) यांसारखे धोके धर्मत्यागाचे प्राबल्य अधोरेखित करतात, जे अनेकदा चुकीच्या आत्म्याशी जोडलेले असते.
- सांस्कृतिक दबाव: ऐहिक मूल्यांमध्ये आत्मसात होण्यामुळे धर्मत्यागाचा धोका असतो (रोमन्स १२:२).
- पवित्र आत्म्याची भूमिका: इफिसकरांस पत्र ४:३० मध्ये सत्याच्या आत्म्याला दुःख देण्याविरुद्ध इशारा दिला आहे, जो विश्वासणाऱ्यांवर शिक्कामोर्तब करतो.
- अतिरिक्त चेतावण्या:
 - कलस्सैकर २:८: चुकीच्या आत्म्याद्वारे अनेकदा पसरवल्या जाणाऱ्या तत्त्वज्ञान आणि फसवणुकीविरुद्ध इशारा देते.
 - २ तीमथ २:१८: जे सत्यापासून विचलित होतात त्यांचा निषेध करतो.
 - प्रकटीकरण ३:५: जे विजय मिळवतात त्यांची नावे पुसली जाणार नाहीत असे वचन देते, आणि सत्याच्या आत्म्याद्वारे टिकून राहण्यावर जोर देते.
- ख्रिस्तविरोधक आणि अंत्यकाळाचे शास्त्र: ख्रिस्तविरोधकांचा उदय हा अंत्यकाळाशी जोडलेला आहे, जसे १ योहान २:१८ आणि २ थेस्सलनीकाकर २:३-४ मध्ये दिसून येते, ज्यात देवाचा विरोध करणाऱ्या “अधर्माच्या मनुष्याचे” वर्णन आहे. ख्रिस्ताच्या परत येण्यापूर्वी धर्मत्याग आणि फसवणूक वाढत असल्याने, हा संबंध विवेकबुद्धी आणि विश्वासूपणाची गरज अधोरेखित करतो.

१४. सारांश तक्ता

परिच्छेद	थीम	मुख्य अंतर्दृष्टी
यिर्मया ३:६-१० १ शमुवेल १५:१०-२३ मत्तय २६:१४-१६ इब्री ६:४-६, १०:२६-३१ १ करिंथकर ५:६-८, ११	इस्त्रायलची मूर्तिपूजा शौलची अवज्ञा ज्युडासचा विश्वासघात प्रबोधनानंतरचा नकार पापाचा खमीर	मूर्तिपूजेमुळे होणारा सामूहिक धर्मत्याग. अहंकारामुळे होणारा वैयक्तिक अधर्म. लोभाने प्रेरित झालेला धर्मत्याग. मार्ग सोडल्यास त्याचे गंभीर परिणाम होतात. चुकीच्या आत्म्याच्या प्रभावाखाली असलेले पाप भ्रष्ट करते, त्यामुळे ते दूर करणे आवश्यक असते.
मत्तय १५:८, २३:२७-२८	ढोंगीपणा	बाह्य नीतिमत्ता चुकीच्या आत्म्याने प्रेरित असलेल्या आंतरिक पापाला लपवते.
यहूदा १:४-१३	खोटे शिक्षक आणि धर्मत्यागी	फसवे आणि विनाशकारी, सत्याच्या आत्म्यावर विसंबून राहण्याचा आग्रह करणारे.
लूक ११:२४-२६	सात आत्मे	अपूर्ण पश्चात्ताप चुकीच्या वृत्तीच्या प्रभावाखाली अधिक वाईट स्थितीकडे नेतो.
मत्तय १३:१-२३	पेरणाऱ्याचे दृष्टांत	सत्याच्या आत्म्याशिवाय, उथळ विश्वास पतनाकडे नेतो.

परिच्छेद	थीम	मुख्य अंतर्दृष्टी
प्रकटीकरण २१:८ २ पेत्र २:२०-२२; नीतिसूत्रे २६:११ १ योहान २:१९ १ योहान ४:१-६	राज्यातून वगळणे पापाकडे परत जाणे चर्च सदस्यत्व सत्याचा आत्मा विरुद्ध चूक	पश्चात्ताप न करणाऱ्या पापींना राज्यातून बहिष्कृत केले जाते. पुनरावृत्तीमुळे चुकीच्या वृत्तीखालील व्यक्तीची स्थिती अधिकच बिघडते. सत्याच्या आत्म्याशिवाय चर्चमध्ये असण्याने धर्मत्याग टळत नाही. पारखणारे आत्मे पवित्र आत्म्याचे मार्गदर्शन आणि सैतानी फसवणूक यांतील फरक स्पष्ट करतात.
१ योहान २:१८-१९, ४:१-६; २ योहान १:७	ख्रिस्तविरोधी	ख्रिस्ताच्या अवताराला नाकारणारे, मंडळीतील फसवणारे, शेवटच्या दिवसांचे चिन्ह.

१५. निष्कर्ष

□#39;मेशुवाह□#39; आणि □#39;अपोस्टासिया□#39; या शब्दांनी परिभाषित केलेल्या धर्मत्यागामध्ये, बंडखोरी, दुर्लक्ष किंवा फसवणुकीद्वारे देवापासून दूर जाणे समाविष्ट आहे, ज्याचे उदाहरण इस्राएल, शौल, यहूदा आणि ख्रिस्तविरोधक आहेत. सत्याचा आत्मा (पवित्र आत्मा) येशूला प्रभू म्हणून कबूल करणे, सत्याशी एकरूपता, दैवी फळे आणि देवाला शरण जाणे सक्षम करून धर्मत्याग रोखतो, तर चुकीचा आत्मा (सैतानी प्रभाव) फसवणूक, उथळ विश्वास आणि बंडखोरीद्वारे त्याला प्रोत्साहन देतो. धर्मत्यागी लोकांच्या वैशिष्ट्यांमध्ये ढोंगीपणा आणि खोट्या शिकवणींना बळी पडण्याची प्रवृत्ती यांचा समावेश होतो, जसे की ख्रिस्ताच्या अवताराला नाकारणाऱ्या ख्रिस्तविरोधकांद्वारे पसरवल्या जाणाऱ्या शिकवणी. १ करिंथकर ५ मध्ये वर्णन केल्याप्रमाणे वर्तन हे भ्रष्ट करणाऱ्या खमिरासारखे कार्य करते आणि ख्रिस्तविरोधकांच्या बाबतीत पाहिल्याप्रमाणे (१ योहान २:१९), मंडळीत असण्याने धर्मत्याग टाळता येत नाही. "सात आत्मे" आणि कुत्र्याचे आपल्या ओकलेल्या पदार्थाकडे परत जाणे हे पुन्हा धर्मभ्रष्ट होण्याच्या धोक्याचे उदाहरण आहे, तर यहूदा आणि राज्याचे दाखले न्यायनिवाड्याबद्दल चेतावणी देतात. खोटे शिक्षक, ख्रिस्तविरोधकांसहित, फसवणुकीला प्रोत्साहन देऊन धर्मत्यागाला अधिक तीव्र करतात. पश्चात्ताप न करणारे पापी देवाच्या राज्यातून वगळले जातात, परंतु पश्चात्तापाची देवाची इच्छा आशा देते. जेव्हा सार्वकालिक सुरक्षा योग्य शिकवणीवर आणि येशूच्या शिकवणींचे योग्य पालन करण्यावर आधारित असते, तेव्हा ती सत्याच्या आत्म्याद्वारे चिकाटीला बळकट करते, परंतु तिचा गैरवापर केल्यास आत्मसंतुष्टतेचा धोका असतो. विश्वासणाऱ्यांनी आत्म्यांची परीक्षा घेतली पाहिजे (१ योहान ४:१), ख्रिस्तामध्ये राहावे आणि देवाच्या तारणदायी प्रीतीवर विश्वास ठेवावा, विशेषतः ख्रिस्तविरोधकांच्या फसवणुकीचा सामना करताना.